

KURJER KRAKOWSKI.

D. 29 stycz. 1835.

CZWARTEK.

N° 25.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 5 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste) po południu.

Grzmiało nad Krakowem i łyskanie było wielkie i był to rok bardzo nieurodzajny aż ludzie udierali od głodu roku 1571.

KRAKOW.

Ceny bydła na targu 27 stycznia roku 1835. Wół wazący mięsa funtów 400 kosztuje złp. 126. f. 350 100 f. 300. 90. f. 250. 75 f. 400. 132. f. 350. — f. 250. 93. f. 200. —. Krowa średnia tłusta złp. 108 chuda 38. Ciele średnie złp. 10. Skop średni złp. — Wieprz średni tłusty złp. 85. chudy złp. 35.

Francya. Dziennik *National* tak skreśla politykę teraźniejszego ministeryum angielskiego: „Spodziewano się spokojności ze strony angielskiej dyplomacyi a teraz słyszemy nie bez zadumienia, iż X. Wellington działa za swoim ministeryum, jak gdyby był jego był ustalony i niepodpadał żadnej wątpliwości — On zostaje w ciągłych związkach z wszystkimi nieprzyjaciółmi Francyi; uклада się z królem holenderskim i związkiem niemieckim w sprawie belgijskiej, przesłał nowe instrukcyje angielskim Agentom na Wschodzie, aby zawierali układy bez wpływu francuzkiego; Don Karlosowi i jego stronnikom uczynił obietnice, które się uiszczają przez patrzeć spokojnie na to, jak Karolistom zapasy broni i żywności wysyłają z portów Anglii, a nawet korzysta troskliwie z gorszącej historii 25 milionów z północną Ameryką, aby nowe trudno-

ści przysparzać Francyi i zerwać stosunki handlowe, czego się Jackson chwyci dla odwetowania długu. — Wszystkie te intrygi Xcia Wellingtona, lubo zupełnie niewyjawione, zniszczyły piękne marzenia poczwórnego przymierza. — W gruncie rzeczy mało na tem zależało monarchii lipcowej, czy Robert Peel i jego koledzy tajną lub jawną wojnę wypowiedzą reformie. System oporu rządu francuzkiego naśladowałby ich postępowanie. — Peel mógł być Torysem w wewnętrznym zarządzie Anglii, zewnątrz zaś wspierając Ludwika Fijjipa i interesu jego rodziny, mógł być do brze Wigiem. Torysowie pozostali czem byli dawniej. — W krótcę odrzuciwszy myśl pochwycenia władzy przez podstęp, którą tylko gwałtem zatrzymać mogli po usiłowaniach płonnych przyciągnięcia do siebie znakomitych mężów, wrócili się do dawnej postępowania i swej dawnej mowy. — Złączyli się z wszystkimi zapaleńcami swego stronnictwa, zerwali z wszystkimi odłamkami przeszłego ministeryum, posiadli wszystkie dostojenstwa dworskie a Wigom nie zostawili nawet dozoru nad psiarnią królewską. Ichi z początku dwuznaczne oświadczenia stają się coraz jaśniejsze. — Uważali reformę jako rzecz niezbedną; tłumaczyli ją jednak na korzyść wielkich właścicieli i kościo-

ła, a ostatnią spowiedzią ich zamiarów jest rozwiązanie parlamentu.

To postępowanie Torysów objaśni Anglią czy takiej lekcji potrzebowała. — Doświadczenie, któremu się R. Peel poddał i jego koledzy a które w krótkce się spełni po ukończeniu wyborów, jakikolwiek ich wypadek będzie, zrodzi tysiąc kłopotów dla monarchii lipcowej. — Jeżeli zwyciężą Torysowie, w tedy w polityce zewnętrznej nie będą znali umiarkowania, jak go nieznają w polityce wewnętrznej swego kraju. — Całą bacność zwróca na sprawy zagraniczne, aby uniknąć roszczeń nad wewnętrznym stanem Anglii. — Wiadomo, że Torysowie mają tylko system polityki zewnętrznej, a Europa od półwieku przekonała się, czego od nich ma oczekiwać. (G. A.)

— Jak się teraz okazuje X. Talleyrand powziął już zamiar usunięcia się od posług publicznych, gdy Grey i Stanley wystąpili z ministerjum, bo Wigowie sami obudzili większą w nim obawę jak Torysowie. Ministerstwu lorda Palmeston przyklaskiwał X. Talleyrand, z Torysami nie wchodził w związki, ale się ucieszył bardzo, gdy objeli władzę — Słabość zdrowia X. Talleyranda była tylko pozorem, którą w sam czas nastąpiła. — Od ministerjum pan: Dupin, postanowił Talleyrand usunąć się od wszystkiego. — Tylko na chwilę miał chęć udać się do Wiednia, teraz zaś niechce pozostać w Paryżu, bo tu, jak sam mówi, nieumarłby przyzwoicie. — Ludwik Filip bardzo się zasmucił jego oddaleniem

Wiadomo że X. Talleyrand najwięcej wpłynął na obranie go królem; także wiadomo, że król odwiedzał starego dyplomata, nim na tron wstąpił. — X. Talleyrand widział potem wszystkie koleje monarchii i jej nędzę dyplomatyczną, a cały system względem państw zagranicznych jest ten: trzebaż znowu wchodzić w związki z nowym człowiekiem? To objaśnia wybór generała Sebastyani na posła do Londynu. Jest on jeszcze jednym z tych, którym król swoje myśli powierza. — Są tajemnice w dyplomacji Ludwika Filipa, które tylko dwóm lub trzem osobom bywają powierzone. Od Rewolucyi lipcowej nigdy czytelnie paryskie nie były tyle uczęszczane co teraz i angielskie wiadomości chwytają wszyscy z nadzwyczajną ciekawością. Powszeczenie sądzą w Paryżu, że Robert Peel utrzyma się tylko do zebrań się Parlamentu.

Anglia. Dziennik *Times* najwięcej znany w Anglii i wszędzie gdzie po Angielsku czytają, uskarża się ciągle na rozwiązanie parlamentu, którego przemagająca większość w poprzedniej izbie niższej bardzo umiarkowaną była. — Jeszcze bardziej uskarża się, iż w stolicy państwa tak nadzwyczajne poruszenie panuje. Nareszcie radzi dla spokojności kraju, aby przez połączenie lorda Melbourne z Robertem Peel utworzyć nowe ministerjum. — Dziennik *Standard* najsilniejszy organ Torysów nie może się wstrzymać od mówienia o *pospółstwie* Londynu, które przez reformę bilu pochwyciło w swe ręce wybory. —

Powstaje także na gwałtowność nie których Dzienników przeciwnych ministrom terazniejszym, i na dowód jak swoje rozdrażnienie daleko posuwają, okaże to następnym miejscu z dziennika Sun: „Jeżeli ministerym powzięto myśl którą im dziennik Standard przypisuje, rozwiązywania dotąd parlamentu, dopóki nieznajdzie go przychylnym dworowi i Torysom, wtedy rzeklibyśmy do ministrów: „Strzeżcie się, igrzysko które wyprawicie chciecie, mogłoby was zgubić.

W Liwerpolu największym mieście po Londynie dwaj Torysowie zostali obrani Liwerpol od niejakiego czasu stało się miastem, gdzie przekupstwo przy wyborach najdalej posunięto, dla tego parlament często odrzucił jego wybory: lud od 12 nocy snuł się po ulicach i kawiarniach, wszystkie sklepy były zamknięte. Wybór jednego z tych dwóch kandydatów kosztował 4 miliony złp.

Hiszpania. Zwycięstwo znakomitego generała Karatali nad Karolistami dnia 3 bierzącego miesiąca potwierdzają wszystkie listy z nad granicy hiszpańskiej: tylko noc ocalała Karolistów od zupełnej klęski. Nieporozumienia wynikły na nowo między generałami Don Karlosa. t. j. Zumalacarregejem i Ituraldem. Karolisci zaprzeczają te wiadomości, wyznają wszakże że do pierwszego z pistoletu strzelono. Dla przeszkodzenia ukradkowego dowozu żywności Karolistom, utworzył Mina wolne kompanije, które ściśle granic franczkich strze-

gą. Francuzi zwani Baskowie w wielkiej liczbie zaciągają się pod chorągwie Myny Już od 500 do 600 tych Francuzów stoją uzbrojeni pod dowództwem oficera, który walczył za niepedległość Portugalii.— Wiele żołnierzy z rozmaitych narodów, którzy opuścili Lizbonę, wstępują do służby hiszpańskiej. To wszystko zapowiada bliski koniec wojny na korzyść królowej. Gubernator cywilny miasta Kudixu został z urzędu złożony, gdyż jego surowość spowodowała zaburzenie w tem mieście.

Belgia. Na posiedzeniu izby deputowanych d. 14 b. m. zapytano ministra spraw zagranicznych, czy Belgia ma posła przy związku niemieckim. — Minister odpowiedział: Nie mamy żadnego posła przy związku niemieckim, gdyż ani z tym związkiem, ani też z żadnym państwem, które do jego składu należą, niemamy najmniejszych stosunków: summa zaś na ten cel przeznaczona, będzie użyta w tym razie, gdy zawiążemy stosunki z państwami niemieckimi.“ (G. A.)

Holandya. Rząd dozwolił teraz przesyłania listów handlowych i gazet, do Belgii i Francji i z tych krajów de Holandyi.

Prusy. W Berlinie dnia 18 b. m. obchodzono uroczystość koronacyi i orderów: przyczem bardzo wiele osób ozdobionych zostało orderami.

Włochy. Rzym. Stan rzeczy w Hiszpanii i Portugalii nastęrcza myślącym ludziom mnóstwo uwag nad stosunkami przyszłemi Półwyspu

pirenejskiego z kościołem Rzymskim, bo stąd zagraża wielki uszczerbek kościołowi, gdyż wpływ, który wywierała stolica Rzymska na te kraje, aby utrzymać jedność kościoła, osłabiony zostanie. — Natomiast wiadomości z Ameryki są bardzo pomysłne. w Stanach Zjednoczonych Ameryki Religia katolicka robi znakomite postępy, i wiele tam założono nowych biskupstw. Publiczność rzymska zajmuje się teraz projektem do zaprowadzenia kolei żelaznych z Ankony do Civitavecchia, które przechodzić będą w bliskości Rzymu. Wielu kapitalistów zagranicznych zawarło w tym względzie układy z Rządem papieskim bardzo korzystne dla poddańców kościoła, przez co handel i przemysł podnieść się mogą — Rząd gorliwie się zajmuje zniesieniem nadużyć, które się wcisnęły do rozmaitych gałęzi administracji w ostatnich latach.

— W zeszłym roku liczone w tem mieście 150 tysięcy mieszkańców. Podług wyrachowania rodziło się dziennie 12 a umierało 10 osób. Biskupów liczone 39, księży świeckich 1424; zakonników 1857, zakonnic 1359. (G. P. S.)

Pod kierunkiem p. Filipa zrobiono niedawno w Anglii maszynę parową, która do rolnictwa ma być użyta. Ta maszyna za jednym obrotem w koło, nie tylko na proch rozciera ziemię, ale razem zrównowa sibię, zasiewa i zawłócza w przestrzeni 10 do 12 stóp. Od-

bywa w godzinie 4 do 5 mil angielskich; może więc 7 do 8 morgów pola w godzinie zorać i obasiać, a więcej niż 100 morgów w jednym dniu;

X. Grzegorz Piramowicz, który się urodził z rodziny Ormiańskiej we Lwowie 1735 a umarł r. 1801 znany jako prawodawca wymowy, pisywał w młodości wierszyki z wielką łatwością, a ponieważ był bardzo uczynny, naprzykrzano mu się często o wiersze na imieniny, urodziny etc. — Raz przyszedł do niego młodzieniec z prośbą o wiersze. „A na kiedy?” spytał Piramowicz „Na jutro.” „O mój paniczku tak nagłego obstalunku podjąć się nie mogę.” „Dla czego?” „Pierwszy czeladnik mi zachorował.” „Któż taki?” „Koncept” Od tego dnia przestał Piramowicz pisywać wiersze.

Przyjechali do Krakowa. Lewiecki Felx z Galicyi. — Scholz Karol z Prus. — Drzewiecki Kazimierz z Polski. — Luniewski Jan z P. — Nowak Stanisław z P. — Serolschyński Michał z G. — Pracki Mikołaj z P. — Hann Mertko z P. — Kohn Izrael z P. — Stockmann Mojżesz z P. — Remer Jan z G. — Zakradka Fryderyk z G.

Opuścili Kraków Dobrowolski Franciszek do Polski. — Kubiczek Jakób do P. — Schwerzer Franciszek do Galicyi. — Bosquilou Gustaw do Galicyi.

Dzisiaj rano ciepła stopni 4.